

PRIDIGA ŠKOFA JURIIJA BIZJAKA NA DIAKONSKEM POSVEČENJU NA SVETI GORI, 29. 10. 2017

Dragi škof Metod, dragi bratje duhovniki in diakoni, dragi bratje in sestre verniki! Zbrani smo v svetišču Kraljice Svetogorske v letu 300. obletnice kronanja, da naša dva brata Andreja in Gašperja posvetimo za diakona in prosimo Gospoda, naj milostno sprejme in obilno blagoslavlja njuno odločitev in poslanstvo.

Vsem rojakom obeh diakonov iskreno čestitam za milost, ki ste jo s svojimi molitvami in žrtvami izprosili, in se vam zahvaljujem za sinova vaših krajev, ki ju podarjate naši škofiji in vsej cerkveni pokrajini ter vesoljni Cerkvi. Vsak človek, vsak duhovni poklic pa še posebej, celo življenje živi in raste iz svojega otroštva, iz gnezda svoje družine, iz njive svoje župnije in iz zemljišča svojega rodnega kraja. Naj ju vaše molitve in vaši blagoslovi še naprej spremljajo na njuni poti in pri njunem poslanstvu, naj njune korenine v vaši sredi stalno najdevajo ustrezne duhovne sokove.

Vsa tri berila današnje 30. nedelje med letom A in žegnanjske nedelje, draga brata, prav lepo označujejo in osvetljujejo tudi diakonsko službo in posvetitev, ki jo bosta danes prejela. Prvo berilo govori o skrbi za siroto in vdovo in o usmiljenju do ubožca in to je tudi prva naloga in osnovno poslanstvo vsakega diakona. Naloga diakona, tako piše KKC, je namreč med drugim, da škofu in duhovnikom pomaga pri opravljanju Božjih skrivnosti: pri razdeljevanju svete evharistije, pri sklepanju svetega zakona, pri oznanjevanju evangelija, pri vodenju pogrebov, pri opravljanju telesnih in duhovnih del usmiljenja. (KKC, 1570) Skrb za uboge in pomoči potrebne naj bo vajino trajno poslanstvo in vajina stalna zaposlitev.

Drugo berilo govori o tem, kako so Tesaloničani sprejeli Božjo besedo v veliki stiski z veseljem Svetega Duha in kako je po njih odjeknila in se razširila po Makedoniji in Ahaji in po vseh krajih. In to je, draga brata, druga pomembna naloga vsakega diakona, oznanjevanje evangelija. Tudi vidva sprejmita Božjo besedo z veseljem Svetega Duha in se stalno odvracajta od malikov, da bi služila živemu in resničnemu Bogu ter pričakovala iz nebes njegovega Sina. Z Božjo besedo stalno napolnujta svojo dušo in svoje srce, da bo veselo oznanilo vrelo iz vajinega grla in prekipevalo čez vajine ustnice. Kakor sta rekla apostola Peter in Janez pred velikim zborom: 'Ne moreva namreč, da ne bi govorila o tem, kar sva videla in slišala'. (Apd 4,20)

In današnji evangelij postavlja temelj vsemu vajinemu življenju in delovanju, kajti vsa postava in vsi preroki imajo svoj temelj v Bogu in v njegovih zapovedih, za vse večne čase vklesanih v kamnite table deseterih zapovedi postave. V knjigah izvoljenega ljudstva beremo namreč tudi sledeče vprašanje: Zakaj je sovražiti greh? In odgovor: Ker je Bog tako rekel! In isto velja za zapoved ljubezni: Zakaj je ljubezen obvezna? Ker je Bog tako rekel! Nikoli ne manjka razlogov za in proti, toda edini razlog, ki vzdrži razpravo in ga ni mogoče izpodbiti, je ta: Ker je Bog tako rekel! Ker je zapoved ljubezni za vekomaj vklesana v tabli Božjih zapovedi in v srca človeška! Naj vaju pri vajinem delu za Božje kraljestvo spremlja varstvo naše Matere.

Diakonsko posvečenje prejemata na žegnanjsko nedeljo, ko se spominjamo posvetitve številnih naših cerkva. Cerkve so Božja bivališča, hiše molitve in daritve, podobe nebeškega svetišča, pa tudi podobe vsakega kristjana. Apostol Pavel nas spominja in opominja, da smo tudi mi hiše Božje in templji Svetega Duha. Takšno Božje svetišče sta že pri krstu postala tudi vidva. Drugi zakramenti, spoved in birma in evharistija, so vaju kot Božje svetišče izpopolnjevali in krasili. Danes pa bosta prejela diakonat, to je prvo stopnjo mašniškega posvečenja, in svoje svetišče razsvetlila s posebno dragocenim in nadvse blestečim lestencem. Tako naj torej sveti vajina luč pred ljudmi, da bodo videli vajina dobra dela in slavili našega Očeta, ki je v nebesih. Amen.